

Bài Học 3

*12 Tháng 1 – 18 Tháng 1

Cuộc Tạo Thế Hoàn Tất

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Sáng thế Ký 1; Thi thiên 8:3; Rô-ma 8:19-22; Lê-vi Ký 11:14-22; Sáng thế Ký 2:1-3; Mác 2:28.

Câu Gốc: “Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm” (Sáng thế Ký 2:2).

Tại sao Đức Chúa Trời chọn một khoảng thời gian là bảy ngày mà chúng ta gọi là tuần lễ? Kinh Thánh không trực tiếp nói về một tuần lễ. Nhưng chúng ta thấy qua những điều Kinh Thánh nhắc đến. Có thể điều dễ cho chúng ta nhận biết về tuần lễ hơn cả ấy là Ngày Sa-bát. Ngày Sa-bát là một khoảng thời gian thật đặc biệt nói về mối tương quan giữa Đức Chúa Trời và dân sự của Ngài. Có thể Đức Chúa Trời đã thiết lập tuần lễ là một đơn vị thời gian để lao động. Nhưng Ngài cũng lại biệt riêng ra một khoảng thời gian thường xuyên để nhắc nhở cho chúng ta về mối tương quan chúng ta có với Ngài (đọc Mác 2:28). Ngày Sa-bát được đặt ra để giúp cho loài người nhớ rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và là Đấng Ban Sự Sống, và chúng ta hoàn toàn lệ thuộc Ngài.

Nhưng dầu lý do nào đi nữa, câu chuyện Tạo Thế trong Sáng thế Ký rõ ràng là một câu chuyện về một chương trình đã được soạn thảo, phác họa một cách kỹ lưỡng từng chi tiết một. Không một chi tiết nào là ngẫu nhiên hoặc không dự định trước cả.

Mặt Trời, Mặt Trăng, Và Các Ngôi Sao

Điều gì xảy ra trong ngày thứ tư của chương trình Tạo Thế? Tại sao mặt trời lại được dựng nên trong ngày thứ tư thay vì trong ngày thứ nhất? Chúng ta giải thích điều này làm sao?

Ngày thứ tư có lẽ là một ngày đã được bàn cãi đến nhiều nhất trong các ngày của công trình Tạo Thế. Nếu ngày thứ tư mới có mặt trời thì làm sao trong ngày thứ nhất đã có buổi chiều và buổi mai để định một ngày? Đã có nhiều người tìm lời giải thích cho vấn đề này. Một câu trả lời là có thể mặt trời được dựng nên trong ngày thứ tư, và ánh sáng chiếu trên địa cầu trong ba ngày đầu đến từ sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Khải huyền 21:23 tán đồng tư tưởng này. Trên địa cầu mới, không cần có mặt trời vì đã có sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Một câu trả lời khác thì cho rằng, mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao đã có trước nhưng đến ngày thứ tư mới được giao phó “phận sự.” Thi thiên 8:3 dường như đồng ý với tư tưởng này.

Một câu trả lời khác nữa là mặt trời đã có rồi và địa cầu đã đi vòng quanh nó, nhưng mặt trời có thể đã bị che khuất bởi khói bụi núi lửa cho đến ngày thứ tư mới được cho thấy. Các hiện tượng tương tự đã xảy ra trong vũ trụ ngày nay như trường hợp của hành tinh Venus.

Sáng thế Ký 1:14 không rõ ràng ủng hộ hay chống đối lại cả ba lối diễn dịch kể trên. Chúng ta chỉ có thể chấp nhận rằng sự hiểu biết của chúng ta là hạn hẹp. Hãy nghĩ lại sự tri thức của khoa học đã tiến hóa vượt bậc, và cá nhân chúng ta còn chưa hiểu thấu được các sự huyền nhiệm của khoa học, là tri thức của loài người; huống hồ chúng ta làm sao hiểu thấu các sự huyền nhiệm của quyền năng và tri thức của Đức Chúa Trời.

Sự Tạo Dựng Loài Thú Trên Trời Và Dưới Nước

Độc Sáng thế Ký 1:20-23. Có chứng cứ nào cho chúng thấy lời Kinh Thánh nói rằng sự thành hình của các giống vật này là “ngẫu nhiên” không?

Các sông biển và bầu trời đã được ban đầy các loài cá và chim trong ngày thứ năm của công cuộc Tạo Thế. Có nhiều người cho rằng có sự liên hệ giữa ngày thứ hai và thứ năm trong của tuần lễ Tạo Thế. Ngày thứ hai là lúc nước trên trời và dưới đất được phân rẽ ra bởi bầu khí quyển. Và cả hai môi trường ấy cùng được ban đầy sinh vật trong ngày thứ năm. Chương trình Tạo Thế xem như đã diễn tiến theo đúng chương trình đã định sẵn. Không một điều nào trong câu chuyện Tạo Thế là không bàn trước và phải là ngẫu nhiên hay tình cờ cả.

Cả hai loài chim và cá xem chừng như được tạo dựng đầy đủ. Trong câu này cho thấy đến ngày thứ năm, nhiều sinh vật đã được dựng nên và hiện diện khắp địa cầu. Và các loài này còn được Chúa ra lệnh và ban phước cho phải sanh sôi nẩy nở thật nhiều khắp đất. Đức Chúa Trời đã dựng nhiều loại chim và cá. Kinh Thánh không nói có một giống nào là thủy tổ của các giống khác cả.

Trong câu 21, Đức Chúa Trời thấy các sinh vật Ngài tạo dựng là tốt lành. Câu này có nghĩa là các vật thọ tạo mà Đức Chúa Trời dựng nên là đã được phác họa một cách tinh vi, kỳ diệu và đẹp đẽ. Chẳng hạn, khi chúng ta quan sát loài chim. Chúng ta thấy lông của các loài chim tuy nhẹ nhưng lại mạnh mẽ, mà vẫn dịu dàng để chúng có thể bay lượn khắp trời. Chỉ một thí dụ đó thôi đã cho chúng ta thấy sự tinh xảo và hoàn toàn của chương trình của Đức Chúa Trời.

Với các ý tưởng chúng ta vừa bàn luận ở trên, đọc Ma-thi-ơ 10:29-31. Lời Chúa nói ở đây mang niềm bình an nào đến cho lòng bạn?

Sự Tạo Dựng Các Con Vật Trên Mặt Địa Cầu

Trong Sáng thế Ký 1:24-31, loài động vật trên mặt đất và con người đã được dựng nên trong ngày thứ sáu. Đủ loại thú vật, côn trùng đã được dựng nên trong ngày này. Chúng ta thấy có sự liên hệ giữa sự phân rẽ đất khô và biển trong ngày thứ ba và sự làm đầy mặt đất với các loài thú và côn trùng trong ngày thứ sáu. Điều này khẳng định một lần nữa rằng Đức Chúa Trời tạo dựng thế gian trong thứ tự và tuần hoàn (so sánh 1 Cô-rinh-tô 14:33).

Cũng giống như các loài chim và cá đã được tạo dựng trong ngày thứ năm, lời Kinh Thánh cho thấy rằng nhiều loài thú đã được tạo dựng cùng một lần, không có con nào là thủy tổ của các loài khác cả. Và Đức Chúa Trời tạo dựng chúng theo từng nhóm, từng loại.

Hãy để ý chữ “tùy theo loại chúng nó” (Sáng thế Ký 1:11, 21, 24, 25). Có người đã cố gắng dùng những chữ này để cổ võ cho tư tưởng rằng các loài vật đã được dựng nên “tùy theo giống nó” có nghĩa là có bản tính không thay đổi. Nghĩa là theo một tư tưởng của cổ Hy Lạp cho rằng mỗi cá nhân khi được sinh ra là đã bị ở trong tình trạng (dầu xấu hay tốt) đều không thể nào sửa đổi hay trở nên tốt hơn được. Tư tưởng này không phù hợp với Kinh Thánh, vì Kinh Thánh nói rằng, vì sự nguyên rủa của tội lỗi mà thiên nhiên đã thay đổi (Rô-ma 8:19-22). Chúng ta biết có những loài vật đã thay đổi. Sáng thế Ký 3 nói sự thay đổi của thiên nhiên vì hậu quả của tội lỗi. Loài thú đã trở nên hung bạo hơn, những loài vi khuẩn hay côn trùng đã trở thành nguy hiểm hơn. Ý nghĩa của câu “tùy theo loại chúng nó” sẽ được hiểu rõ ràng khi chúng ta đọc toàn câu chuyện trong Kinh Thánh.

Đọc Sáng thế Ký 6:20; Sáng thế Ký 7:14; và Lê-vi-ký 11:14-22. Chúng ta hiểu gì về các chữ, “cùng các loại chúng nó”? Các câu này giúp chúng ta hiểu rõ hơn thế nào về các chữ của Sáng thế Ký 1?

Các chữ “cùng các loại nó” không nói về sự sinh sản của các loài thú – con nào sinh giống ấy. Nhưng có nghĩa là có đủ loại, có nhiều loại thú đã được dựng nên trong ngày thứ sáu. Nghĩa là trong các ngày Tạo Thế đã có rất nhiều cây cỏ, thú vật, chim cá, côn trùng đủ loại được dựng nên.

Hoàn Tất Công Trình Sáng Tạo

Đọc Sáng thế Ký 2:1-3. Hãy để ý câu 1, là câu cho chúng ta thấy tất cả các việc Đức Chúa Trời đã hoàn tất. Điều này dạy chúng ta gì về sự quan trọng của ngày thứ bảy?

Tiếng Hê-bơ-rơ có chữ nghỉ ngơi là *shabath*, là gốc của chữ Sa-bát. Chữ Hê-bơ-rơ ấy có nghĩa là mọi công việc tạo dựng đều ngừng lại. Đức Chúa Trời không mệt mỏi, hay Ngài cần phải nghỉ ngơi. Ngài đã hoàn tất mọi công trình sáng tạo của Ngài, cho nên Ngài ngừng lại. Điều này cho thấy ngày thứ bảy của tuần lễ Tạo Thế là một ngày rất đặc biệt và đầy ân phước trong sự “ngừng sáng tạo” đối với Đức Chúa Trời. Ngày ấy không những là một ngày được “ban phước” mà còn là một ngày được “làm nên thánh.” Có nghĩa là ngày thứ bảy đã được biệt riêng ra cho Đức Chúa Trời.

Đọc Mác 2:27, 28. Đức Chúa Giê-su nói gì về mục đích Ngày Sa-bát được thiết lập?

Chúng ta thấy đó, Ngày Sa-bát không được thiết lập vì nhu cầu của Đức Chúa Trời. Nó được thiết lập vì nhu cầu của loài người, và Đức Chúa Trời dựng một điều đặn đáp ứng cho nhu cầu ấy. Cuối cùng của tuần lễ đầu tiên, Đức Chúa Trời ngừng các công việc tạo dựng của Ngài và dùng ngày ấy để bồi đắp mối tương quan của Ngài với các loài thọ tạo của Ngài. Loài người cần có mối tương quan với Đấng đã dựng nên họ để họ hiểu được chỗ đứng của họ trong vũ trụ. Chúng ta có thể tưởng tượng được niềm vui của A-đam và Ê-va khi họ chiêm ngưỡng thế gian tuyệt vời mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng cho họ. Sau khi tội lỗi đến thế gian, sự khôn ngoan của một ngày yên nghỉ Sa-bát lại càng cần thiết hơn nữa. Chúng ta cần có một ngày Sa-bát đặn chúng ta ngừng lại, nghỉ ngơi, và suy tưởng về Đức Chúa Trời thay vì quá bận rộn và bị lôi kéo trong guồng máy làm giàu, làm việc không ngừng.

Đức Chúa Trời ra lệnh cho chúng ta phải để ra một phần bảy thời gian của đời sống mình ra để nhớ lại công trình Tạo Thế. Điều ấy có giúp chúng ta thấy việc giữ ngày Sa-bát là quan trọng không? Làm thế nào để bạn có thể có được mối tương quan với Chúa sâu xa hơn và phong phú hơn qua sự nghỉ ngơi trong Ngày Sa-bát như cách Chúa đã làm?

Một Ngày

Đọc Sáng thế Ký 1, 5, 8, 31. Một ngày trong tuần lễ Tạo Thế có những phần nào? Các câu này có cho thấy một ngày trong tuần lễ ấy có khác gì với một ngày 24 tiếng đồng hồ mà chúng ta biết ngày nay không?

Thế nào là một ngày trong tuần lễ Tạo Thế đã là một đề tài được tranh cãi rất nhiều. Nhiều người đã đặt câu hỏi là một ngày của tuần lễ Tạo Thế chỉ là 24 tiếng đồng hồ hay có thể nó đã là một khoảng thời gian rất dài không. Các câu Kinh Thánh chúng ta đọc đây trả lời câu hỏi ấy. Các ngày của tuần lễ Tạo thế có buổi chiều (hoàng hôn) và buổi mai (bình minh), và mỗi ngày được ghi lại theo thứ tự. Như vậy mỗi ngày là một ngày như chúng ta biết ngày nay, có buổi tối, có buổi sáng, có một khoảng thời gian tối và có một khoảng thời gian sáng. Các lời Kinh Thánh ghi lại rất rõ ràng. Và các khoảng thời gian ấy phù hợp với một ngày 24 tiếng đồng hồ của chúng ta ngày nay.

Đọc Lê-vi Ký 23:3. Thí dụ nào cho chúng ta thấy cả bảy ngày của tuần lễ Tạo Thế đều là những ngày như chúng ta ngày nay biết một ngày là gì?

Người Hê-bơ-rơ của thời cổ không nghi ngờ bản chất của Ngày Sa-bát. Họ biết đó là một ngày dài như mọi ngày khác, nhưng nó là một ngày mang theo một ân phước đặc biệt từ Đức Chúa Trời. Dầu một số các nhà nghiên cứu Kinh Thánh, tuy không chấp nhận rằng những ngày của tuần lễ Tạo Thế dài 24 tiếng đồng hồ, họ cũng chấp nhận rằng các tác giả của Kinh Thánh khi viết về các ngày này, họ viết trong sự tư tưởng rằng đó là một ngày 24 giờ.

Thứ Sáu *18 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc: Các ngày trong tuần lễ Tạo Thế được tính bằng một khoảng thời gian tối và một khoảng thời gian sáng (một buổi chiều và một buổi mai). Chúng ta không có lý do nào để diễn dịch rằng một ngày ấy khác với một ngày mà chúng ta biết ngày nay. Có một số người dùng các câu Kinh Thánh trong Thi Thiên 90:4 và 2 Phi-e-rơ 3:8 khi nói rằng một ngày trong tuần lễ Tạo Thế là dài 1000 năm. Sáng thế Ký không hỗ trợ lý luận này, và cho dầu vậy, cũng không đủ để hỗ trợ tư tưởng rằng các ngày ấy dài hàng tỉ năm.

“Những người không tin tranh cãi rằng tuần lễ Tạo Thế dài bằng bảy thời kỳ thật dài. Lý luận này đi ngược lại với căn bản của Ngày Sa-bát của Điều Răn thứ tư trong Mười Điều Răn. Lý luận này là giải thích cách mập mờ một điều mà Đức Chúa Trời đã nói rất rõ ràng. Đó là tội không tin nặng nhất. Bởi vì cho những người giả vờ tin vào sự tạo thế, mà lòng họ ếm nhem sự không tin của mình.” – Phỏng theo Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, bộ 3, trang 91.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Cho dầu bạn không tin rằng những ngày của tuần lễ Tạo Thế là bảy ngày 24 giờ; vẫn có hai điều rất minh bạch: trong công trình Tạo Thế, không có một điều gì được tạo nên bởi ngẫu nhiên cả. Và cũng không có một giống nào đã được dựng nên để làm thủy tổ cho các loài giống khác cả. Nhưng thuyết tiến hóa của Charles Darwin, dạy ngược lại cả hai điều kể trên: rằng sự sống là hậu quả của các phản ứng ngẫu nhiên; và có một loài hạ đẳng đã là thủy tổ của tất cả các sinh vật thượng đẳng ngày nay. Như vậy, có cách gì để giải thích Sáng thế Ký bằng tư tưởng của Darwin được không?
- 2 Tại sao điều quan trọng chúng ta cần hiểu rằng, khoa học, tuy đã giải thích và mang lại sự hiểu biết rất nhiều, vẫn còn là một tiến trình của nhân loại?
- 3 Những gì khoa học nghiên cứu là một địa cầu đã bị hư hỏng, một địa cầu rất khác với một địa cầu toàn mỹ mà Đức Chúa Trời đã dựng nên. Tại sao chúng ta cần phải nhớ sự thật quan trọng này?